

ваха същото въ миналитѣ съ Турция войни? и какво излизаше? Най насетнѣ, нима това само отъ Царя зависи? Кой гарантираше, че другитѣ сили нѣма да се намѣсятъ? Впрочемъ, и говореше се даже, че Англия и другитѣ сили щѣли да се застъпятъ за Турция и, че, въ никакъвъ случай, нѣмало да позволятъ на Руссия да мине Балканитѣ. Независимо отъ горѣизложенното, не се знаеше и края на войната.

Когато пристигнахъ съ транспорта въ Ханнъ-Боазъ, 3-тя дружина се бѣше смѣнила отъ аванпостната служба и се готвеше за походъ, едната частъ отъ продуктитѣ, а, именно, сиренье, хлѣбъ, баници и др. се раздадохъ на опълченцитѣ, а другата се натовари на конетѣ и наемнитѣ кола.

Отъ Казанлъкъ бѣха пристигнали двама казака. Тѣ разказваха, че опълченцитѣ отъ 5-та и 6-та дружина, които бѣха заминали заедно съ 4 стрѣл. бригада за Казанлъкъ, били взели участие заедно съ стрѣлковата бригада въ битката при с. Уфланлий (Лакханлий) и сж се били юнашки.

— Молодцы братушки, казваше единъ казакъ, увирахъ се напрѣдъ и напрѣдъ.

— Да, тѣ наедно съ нашитѣ стрѣлци добръ калай теглиха на Турцитѣ, добави втория.

— Ето ти на! Братушкитѣ се били добрѣ. ядовито каза Живаревъ. Вий лъжите. Навѣрно вий наедно съ тѣхъ сте избѣгали отъ боя, каза той на казацитѣ.

— Никакъ не, ваше благородие, отговори единия отъ казацитѣ обидено. Ний не бѣгахме. А че братушкитѣ се биха юнашки, вий ще се убѣдите въ това.

— „Врутъ они“, каза пакъ Живаревъ ядосано, когато казацитѣ си заминаха; „братушки“, и да се биятъ юнашки?!!!

Хората, като си бѣха съставили веднѣжъ такова лошо понятие за опълченцитѣ, и при това, безъ всѣ какво основание, мжчно се разубѣждаваха, даже и тогава, когато истината бѣше на лице.

Нѣкои отъ офицеритѣ отиваха по надалеко. Напримѣръ, пустнали бѣха слухъ, че 6-та дружина избѣгала отъ боя заедно съ дружинния си командиръ.